

holdt. Men Ombudsmanden kan ikke gå ind og snakke direkte med det enkelte barn og hjælpe det med at prøve at løse nogle konflikter eller tage nogle sager op ellers. Derfor mener vi, at der også skal være andre klagemuligheder end Ombudsmanden, hvor en instans kan gå mere ind i sagerne, end Ombudsmanden kan.

Vi har jo også på det sociale område f.eks. muligheder for sociale ankenævn. Vi har på andre områder andre klagemuligheder for voksne, som går videre end det, Ombudsmanden kan, og det synes vi at vi også skal se på at have for børnene.

Så er der spørgsmålet om, hvor stort problemet er i dag, hvilket også lidt var den debat, der var mellem fru Lone Dybkjær og hr. Per Ørum Jørgensen. Det håber jeg så vi også under udvalgsarbejdet kan få belyst bedre. Vi har lænet os en del op ad det, der er kommet fra de mange organisationer på området igennem flere år, både Børnerådet, Børnesagens Fællesråd og Dansk Ungdoms Fællesråd, som repræsenterer også alle de politiske ungdomsorganisationer, og en række andre organisationer, med hvilke vi også i forbindelse med det her beslutningsforslag har snakket og drøftet, hvad det er, de ser som problemer, og hvad det er, de ser der mangler. Vi håber også, at det kan indgå i det videre arbejde, at vi også prøver at inddrage organisationerne for at høre, hvordan det egentlig ser ud.

Så sagde hr. Per Ørum Jørgensen, at vi ikke skulle have en ny skrankeorganisation. Det er absolut ikke, fordi vi ønsker, at vi skal have nogen skranke nogen som helst steder. Vi forestiller os det stik modsatte af en skrankeorganisation, nemlig nogen, barnet kan ringe til, og som så kan komme ud og tage barnet i hånden der, hvor barnet er, i stedet for at det er barnet, der skal bevæge sig ind til en skranke langt væk. For det kan jo også være problemet.

Hr. Martin Henriksen sagde, at der med kommunalreformen lægges op til større konfliktmægling osv. Det er rigtigt, men vi ved faktisk endnu ikke, i hvilket omfang de, der skal lave konfliktmæglingen, de, der skal have samtaler med børnene, får mulighed for at rejse ud og tale med børnene. Det bliver lidt svært, hvis det kun er nogle ganske få steder i landet, børnene skal hen og tale med dem, der sidder ved skrankerne. Der vil vi altså derudover gerne have nogle muligheder for steder, hvor børn kan ringe hen og der så kommer nogen til børnene.

Kl. 14.55

Så skal jeg takke SF mange gange for støtten. Vi er ligesom SF optaget af at få implementeret FN's børnekonvention, og vi må så se, om det ikke nok skulle lykkes på et tidspunkt. Det er jo lykkedes på andre områder. Når vi bliver ved med at rejse debatten igen og igen, sker der fremskridt. Ligesom det på et tidspunkt efter mange års arbejde lykkedes at få fjernet revsesretten over for børn, kan vi forhåbentlig efterhånden komme så langt, at børns retsstilling også bliver anerkendt.

Mange tak for debatten. Jeg håber, vi får et konstruktivt udvalgsarbejde fremover.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af kontrol med markedsføring af usunde føde- og drikkevarer til børn under 16 år.

Af Lone Møller (S) m.fl.

(Fremsat 30/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne starte med at takke forslagsstillerne for de gode intentioner, der er med forslaget, og også for den her mulighed for, at vi tager en debat om, hvordan vi løser det problem, som netop dårlig ernæring og stigende overvægt ikke mindst blandt børn og unge er.

Jeg tror godt, vi kan blive enige om, at målet naturligvis er, at vi får vendt udviklingen og får